

மகளை யிந்திது வாயும் ஒரு
தந்தையின் மனை உருக்கம்

என் மகளை உன்னை காண
ரத்தனை நான் தான் தான் தவித்தேன்
நீ மடியில் உறங்கி நான் தான்
வெகு தூரத்தில் கிண்கணை

கண்டும் கிவலை கனித்தும் கிவலை
நீ என் கண்களில் நீ வந்துவாட்கிறாய்

கடுவறையில் நீ கிண்கணகிலே
சடுகாய் போனால் உன் சிவனையட
தேள் சீமைய மார்த்தா லே
நீது வழி வந்தேனம் விதியம்மா

எனக்கு உத்தன் மழைய ரிசால்லை
என்றும் உத்தன் மார்தை காண்பேன
எல்லாம் சிவன் வினையடபம்மா

என் மாசு கையங்கினிகள்
கட்டை விட்டு சன்று மறந்ததுமா
என் சிவாசு கட்டினிலே
காற்றாய் நீ வந்து எழுப்புகிறாய்

வாழ்க்கையின் வாந்தம் தீலை சம்மா
என் கிழிதி டீச்சம் தீலை சம்மா
உன் நிழலாய் என்றும் ரிதடர்ந்திடுய்யென்

